

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

[...]

[...]

Mijnheer de Staatssecretaris,

Ter zitting van 30 november 2006 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen de gedelegeerd bestuurder van De Post, die de klager een huis aan huis brief heeft bezorgd waarvan de Franstalige tekst Nederlandstalige vermeldingen bevat.

Ter staving van zijn klacht voegde de klager er een afschrift van het bewuste document aan toe.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt u het volgende:

"... Ik deel u mee dat het aangeklaagde stuk een document is dat huis aan huis werd verspreid onder de hele bevolking. Dit niet-geadresseerde stuk was een brief in een vensterenvelop.

In het venster verscheen de gewraakte mededeling in beide talen. Aangezien de zone Brussel tweetalig is, is De Post verplicht er haar mededelingen in het Frans en in het Nederlands te doen.

Ten slotte, en los van de envelop, bevat de brief wel degelijk dezelfde tekst in twee talen, zowel in de Nederlandse als in de Franse versie.

Door de brief toe te sturen in beide talen, is De Post haar verplichtingen inzake taalgebruik nagekomen."

*
* *

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat "de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Een huis aan huis bezorgde brief is, in de betekenis van de SWT, een bericht of mededeling aan het publiek.

De brieven die aan de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gericht waren, hadden in het Nederlands en het Frans gesteld moeten zijn (artikel 18 van de SWT). Dit was in casu het geval, aangezien de Franse en Nederlandse tekst beide respectievelijk aan de voor- en achterzijde voorkwamen.

Niettemin moet eraan worden herinnerd dat de termen "in het Nederlands en in het Frans", conform de vaste rechtspraak van de VCT, in die zin moeten worden geïnterpreteerd dat de teksten in beide talen ter kennis van het publiek moeten worden gebracht, en wel tegelijk, integraal en op voet van strikte gelijkheid.

Nu wordt de Franse tekst echter voorafgegaan door tweetalige vermeldingen (Frans- en Nederlandstalige) die niet voorkomen boven de Nederlandse tekst. Eigenlijk kan dus in casu niet van strikte gelijkheid worden gewaagd.

Bovendien, en nog steeds volgens de vaste rechtspraak van de VCT, maken de vermeldingen die op een brief voorkomen integraal deel uit van deze laatste en moeten zij in dezelfde taal als deze laatste zijn gesteld.

Op de kant waarop de Franse tekst staat afgedrukt, moeten dus enkel Franstalige vermeldingen voorkomen en op de kant met de Nederlandse tekst, Nederlandstalige. Dit is, in casu, niet het geval.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS